

Sygn. akt X Ga 361/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie

o.o.1.Przewodniczący Sędzia SO Leszek Guza

o.o.2. Sędzia SO Barbara Przybyła

Sędzia SO Małgorzata Korfanty (spr.)

Protokolant Anna Rogal

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2014 roku w Gliwicach

na rozprawie

z powództwa: A. S.

przeciwko: (...) Spółce Jawnej T. S. w G.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez pozwaną

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 27 czerwca 2013 roku

sygn. akt VII GC 1929/12

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie drugim o tyle, że zasądzoną tam kwotę obniża do kwoty 3.715,00 (trzy tysiące siedemset piętnaście złotych) zł, a w pozostałej części apelacje oddala;

2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.200,00 (jeden tysiąc dwieście 00/100) zł tytułem zwrotu kosztów w postępowaniu odwoławczym.

SSO Barbara Przybyła SSO Leszek Guza SSO Małgorzata Korfanty

Sygn. akt X Ga 361/13

UZASADNIENIE

Powód A. S. prowadzący działalność gospodarczą wystąpił z żądaniem zasądzenia od (...) spółki jawnej T. S. w G. kwot: 4.392,00 zł, 11.309,40 zł i 10.248,00 zł z odsetkami ustawowymi i kosztami postępowania.

Sąd Rejonowy w Gliwicach w dniu 28 września 2012 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający w całości żądanie pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 17 października 2012 r. pozwana wniosła oddalenie powództwa w całości. Wskazała, że po otrzymaniu wezwania do zapłaty spółka dokonała sprawdzenia stanu zamówień skierowanych do powoda i uregulowała jedynie te faktury, które zawierały realizację odebranych zamówień przez pozwaną. Pozostałego towaru pozwana nie zamawiała i nie odbierała, a zatem nie istnieje po jej stronie obowiązek zapłaty.

W dniu 27 czerwca 2013 roku po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd Rejonowy w Gliwicach uwzględnił powództwo w całości i zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 6.115 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że strony pozostawały w stałych stosunkach gospodarczych. Powód sprzedawał i wydawał pozwanej towar, za który wystawił faktury VAT z odroczonym terminem płatności na łączną kwotę dochodzoną w pozwie. Powód za dostarczony pozwanej towar nie uzyskał zapłaty. Pozwana odebrała towar i nie zwróciła przesłanych jej faktur a także nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń, co do jakości i ilości sprzedanego jej towaru, ani też co do prawidłowości wystawionych faktur.

W ocenie Sądu Rejonowego strony łączyła umowa sprzedaży, na podstawie której powód sprzedał i wydał pozwanej towar, za który wystawił faktury VAT z odroczonym terminem płatności a pozwana odebrała towar i faktury, nie odesłała ich powodowi, nie zgłaszała do nich żadnych zastrzeżeń. Pomimo wymagalności i wezwań powoda za dostarczony towar powód nie otrzymał zapłaty stąd po myśli art. 353 oraz art. 481 kc roszczenie powoda jest zasadne co do zasady jak i wysokości.

Sąd orzekając o kosztach zastępstwa procesowego należnych pełnomocnikowi powoda zasądził na jego rzecz stawkę w podwójnej wysokości z uwagi na nakład pracy pełnomocnika.

Od powyższego wyroku apelację wniosła pozwana zaskarżając wyrok w całości, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Zaskarżonemu wyrokowi pozwana zarzuciła:

błąd w ustaleniach faktycznych polegający na ustaleniu, iż dochodzone w pozwie roszczenie wynika z zawartego pomiędzy stronami porozumienia pomimo braku na tę okoliczność jakichkolwiek dowodów,

naruszenie art. 132 § 1 kpc poprzez przyjęcie przez Sąd odpowiedzi na sprzeciw z dnia 18 lutego 2013 roku wraz z zawartymi tam wnioskami dowodowymi pomimo, iż pełnomocnik powoda nie doręczył tego pisma ani odpisu pełnomocnictwa pełnomocnikowi pozwanej- co nakładało na Sąd obowiązek zwrotu pisma bez wzywania do usunięcia tego braku,

naruszenie art. 207 § 3 i 6 kpc poprzez przyjęcie i przeprowadzenie dowodów zawartych w odpowiedzi na sprzeciw, pomimo, iż jako spóźnione winny zostać pominięte oraz

naruszenie § 6 pkt 5 oraz § 2 ust 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu poprzez zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości pomimo, że nie uzasadniał tego nakład pracy pełnomocnika.

W uzasadnieniu apelacji pozwana wskazała, że otrzymała odpowiedź na sprzeciw dopiero dnia 21 marca 2013 roku. Pismo to nie spełniało wymagań zawartych w art. 132 § 1 kpc i zostało złożone po terminie. W tej sytuacji, na zasadzie art. 207 § 3 i 6 kpc, wnioski i twierdzenia zawarte w tym piśmie jako spóźnione winny zostać pominięte.

Pozwana wskazała także, że nakład pracy pełnomocnika powoda nie uzasadnia przyznania mu wynagrodzenia w wysokości podwójnej stawki minimalnej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej zasługuje na uwzględnienie jedynie w zakresie przyznanych kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnika powoda.

W pozostałym zakresie zaskarżone orzeczenie należy uznać za prawidłowe, stanowiące wynik właściwej oceny zebranego materiału dowodowego i trafnej wykładni prawa materialnego. Przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku motywy tej oceny nie wykazują sprzeczności ustaleń faktycznych Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, nie można również zarzucić Sądowi I instancji nieprawidłowości w rozumowaniu czy też błędów logicznych.

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd Rejonowy poczynił właściwe ustalenia, które Sąd Okręgowy przyjmuje za własne i podziela w pełni zarówno dokonaną ocenę dowodów, jak i wykładnię prawa materialnego.

Odnosząc się do twierdzeń pozwanej należy wskazać, że podniesione w apelacji zarzuty były nieuzasadnione.

Zważyć należy, iż powód został zobowiązany do wniesienia odpowiedzi na sprzeciw jednakże Sąd meriti nie wskazał terminu, w którym powód miał dokonać tej czynności. Powód wniósł odpowiedź na sprzeciw, która zarządzeniem z dnia 4 marca 2013 roku została mu zwrócona jednak na rozprawie dnia 21 marca 2013 roku powód ponownie wniósł odpowiedź na sprzeciw, której odpis został doręczony pełnomocnikowi pozwanej. Pełnomocnik pozwanej nie wniósł zastrzeżenia do protokołu na podstawie art. 162 kpc a jedynie wnosił o określenie mu 14-dniowego terminu do złożenia odpowiedzi na odpowiedź na sprzeciw. Złożenie przez pełnomocnika pozwanej zastrzeżenia w trybie art. 162 kpc w piśmie z dnia 4 kwietnia 2013 roku należało uznać za spóźnione.

W myśl tego przepisu zastrzeżenie takie powinno zostać złożone w toku posiedzenia na którym pełnomocnik pozwanej był obecny.

Z kolei prawidłowa realizacja art. 207 kpc pozwala na zapewnienie ochrony praw i interesów stron procesu przy jednoczesnej minimalizacji społecznych kosztów wymiaru sprawiedliwości. Przepisy art. 207 kpc mają na celu zdyscyplinowanie postępowania stron w celu realizacji nakazu rangi konstytucyjnej - rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Według § 3 tego przepisu przewodniczący może przed pierwszym posiedzeniem wyznaczonym na rozprawę zobowiązać strony do złożenia dalszych pism przygotowawczych. W tym przypadku przewodniczący określa kolejność i termin składania pism przez zobowiązane podmioty i okoliczności, które mają być wyjaśnione. W przedmiotowej sprawie, w zarządzeniu Przewodniczącego nie wskazano terminu, w którym powód powinien wnieść odpowiedź na sprzeciw pozwanej. Uznać zatem należy, iż powód skutecznie dokonał tej czynności na rozprawie dnia 21 marca 2013 roku, przekazując odpis odpowiedzi na sprzeciw pełnomocnikowi pozwanej. Taki tryb doręczania pism sądowych jest zgodny z art. 132 kpc, zgodnie z którym nie jest wyłączona możliwość doręczania pism sądowych także w Sądzie. Złożenie tego pisma w tym terminie nie spowodowało przedłużenia postępowania a Sąd I instancji prawidłowo dopuścił dowód z przesłuchania świadka oraz stron ograniczając je do wysłuchania strony powodowej.

Sąd zmienił wyrok jedynie w zakresie kosztów postępowania gdyż w ocenie Sądu odwoławczego w niniejszej sprawie brak merytorycznych podstaw do przyznania pełnomocnikowi powoda wynagrodzenia w wysokości podwójnej stawki podstawowej. W sprawie pełnomocnik powoda złożył pozew oraz odpowiedź na sprzeciw pozwanej a pisma te nie zawierały żadnego wyводу prawnego ani też nie były obszernie. W sprawie odbyły się 2 rozprawy, przy czym rozprawa z dnia 21 marca 2013 roku została przerwana z powodu alarmu ewakuacyjnego. Na kolejnym terminie rozprawy dnia 27 czerwca 2013r. powód dokończył składanie zeznań oraz zeznania złożył świadek J. S.. Należy więc uznać, że nakład pracy pełnomocnika powoda nie przekraczał zwyczajowo przyjętych w takich sprawach i nie należy mu się wynagrodzenie w wysokości podwójnej stawki minimalnej.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy zmienił wyrok Sądu Rejonowego w zakresie kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnika powoda w wysokości 3.715 zł , a w pozostałym zakresie oddalił apelację , na mocy art. 386 par. 1 kpc w zw. z art. 98 i 108 kpc.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc zasądzając od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego i uznając, że apelacja pozwanej odniosła skutek tylko w niewielkim zakresie i w związku z tym powodowi należy się zwrot kosztów zastępstwa procesowego w całości.

SSO Małgorzata Korfanty SSO Leszek Guza SSO Barbara Przybyła